

EDINOST

„EDINOST“
Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob sorkih, četrtek in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojao izdanje stane: na enemesečno . . . 1.—, izven Avstrije f. 1.50 na tri mesece . . . 3.— : : : 4.50 na pol leta . . . 6.— : : : 9.— na vsa leta . . . 12.— : : : 18.—
Naročnik je plačevati naprej na naročbo brez priložene naročnine se uprava ne ozira.
Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč. izven Trsta po 4 nč.

Oglasi se računajo po tarifi v petiti; za naslove z dobelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vestic. Poslana, osmrtnice in javne zabvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, kor nefrankovano se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo ulica Molino plecolo hšt. 3. II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odprte reklame cije se pristoje poštine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinosti je moč“.

Rojakom!

Bliza se praznik naših narodnih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda.

Vsaki Slovenec, kateremu v prsih bije plemenito srce za dom in narod, spomni se o tej priliki krasnega narodnega običaja ter položi na žrtvenik domovine svoj

Cirilo-Methodov dar!

Saj je namenjena ta žrtev dični družbi sv. Cirila in Metoda, katera nam s tako lepim vspehom vzgaja naš narodni naraščaj, našo milo deco. Koliko stotin slovenskih otrok je že rešila narodu in veri ta vrla naša družba! Brez nje bili bi ti otroci postali ali narodni odpadniki ali bi bili celó ostali ne le brez vsake narodne ampak, tudi brez verske vzgoje. In ta nevarnost preti naši deci povsod ob mejah slovenskega ozemlja. Treba je torej, da vsaki Slovenec po svoji moči podpira našo šolsko družbo, da bode mogla še za naprej s takim vspehom vršiti svojo vzvišeno nalogo.

Zadnji politični viharji, ki so divjali po naši domovini, zahtevali so poleg družih tudi mnogo denarnih žrtev, posebno na Primorskem. Trpela je zaradi tega tudi družba sv. Cirila in Metoda, kajti njeni dohodki so se znatno zmanjšali v tem času.

Slovenci in Slovenke! Spomnite se zopet naše šolske družbe sedaj, ko se je nekoliko polegla politična borba. Pokažite s tem, da Vas nobeden vihar ne podere, temveč da si hočete zagotoviti **boljšo prihodnost v svoji deci**. Ne zabite torej dne 4. julija ter pošiljajte naši šolski družbi obilen

Cirilo-Methodov dar.

Trst, meseca junija 1897.

Upravništvo moške podružnice sv. Cirila in Metoda.

Op.: Darovi se bodo objavljali v listu „Edinost“, sprejema pa jih podružnični blagajnik g. dr. Jo si p. Abram, odvetniški kandidat v pisarni odvetnika g. Dr. M. Pretnerja, Piazzetta S. Giacomo, št. 1. I nad.

PODLISTEK

Fromont mlajši & Risler starši.

ROMAN.

— Francoski spisal Alphonse Daudet, preložil Al. B. —

Kar je ostalo od Désirejine duše v tem borenem okrožju, v katerem je živela dvanajst let, je moralo od žalosti strepetati o tem zatrjevanju: nikdar se ne odreče! Delobelle je nadaljeval: „Sicer pa naj ljudje reko, kar hočejo, to je in bode najlepši poklic na svetu. Človek je svoboden, od nikogar odvisen, ves je last slave in občinstva. Natanko vem, kaj bi jaz storil na tvojem mestu. Vraga, ti nisi za to, da bi živela po malomeščansko... tebi treba umetniškega življenja... treba ti vspeha, razburjenosti, izprememb...“

Tako govoré si je zavezal prt okrog vratu ter si nalil velik krožnik juhe.

„Tega še ne omenjam, da bi tvoji vspehi kakor lepa žena pomagali tvojim vspehom kakor umetnica. Veš kaj? Uči se predavanja! S svojim glasom, svojo razumnostjo in vnanjimi sredstvi svojimi imaš pred seboj sijajno prihodnost.“

In kakor bi jej hotel razodeti radosti njene poklica, je pristavil: „A spomnil sem se, da brčkone še nisi večer ala? Strast prazni želodec...“

Častitim našim gg. naročnikom!

6. t. m. ustavimo brezpogojno list vsim onim, ki so v zastanku z naročnino. Vzdrževanje našega lista mogoče je le, ako častiti gg. naročniki točno izplačujejo naročnino. II. četrtletje je uže poteklo a zdatno število g. naročnikov ni vzlic večkratnej prošnji storilo svoje dolžnosti. Priložili smo vsem onim, ki so na zastanku, listke, iz katerih je razviden zastanek z uljudno prošnjo, da nam zastano naročnino dopošljejo **do 5. tega meseca.**

Upravništvo „Edinosti“.

V tolažbo.

II.

Po zakonu civilizacije je nam Slovanom Primorja v isti meri dovoljeno civilizovati svoje vrste, kakor je dovoljeno drugorodcem, živečim v tej deželi, to pa na podlagi lastnega jezika! Slovan kakor človek sposoben je v isti meri za izobrazbo, kakor Nемеc ali Italijan in kakor človeku mu pristojna ista, kakor pristojna Nемcu ali Italijanu.

Ako torej italijanski živelj Primorja zabranjuje Slovanom moderni razvitek le zaradi tega, ker govori drugačen jezik, znači skrajno brutalnost in hudodelstvo, storjeno na Evropi v devetnajstem stoletju. In kakor znači to zabranjevanje brutalnost, tako znači brutalnost divji nazor, da Slovan ni vreden civilizacije in civilizovanega gospodarstva. To so besede, kakoršne nareka le krvna strast in brezomika ljudij, ki so sami skrajno potrebni ponka o civilizaciji.

Slovan doboči sredstva k civilizaciji in najzadnejši istrski kmet bode tekom kratkih let bolje civilizovan, nego je danes marsikateri onih italijanskih — „gospodov“, ki pravijo, da Slovan ne zasluži civilizacije. Tudi divjaki, črni sužnji Liberije, niso bili po nazorih italijanskih fanatikov vredni civilizacije, a danes je vsak črnc v mestu Liberija bolje izobražen, kakor pa nekateri beli gospodje med tržaško gospodo ali v istrski signotiji.

sedi, vzemi krožnik... gotovo že dolgo časa nisi jedla sirove juhe!“

Iskal je po omari jedilnega orodja in servijete zanjo, in ona mu je pomagala pri tem, sedla mu nasproti in se zopet lahko nekoliko smejala njegovim napornim pripravam. Nič več ni bila videti tako blede, oči so se jej jasno iskriale, nekaj od prejšnjih solz, nekaj od veselega trenutka.

Bila je rojena komedijantka!

Sreča njenega življenja je bila uničena, družina, imetje izgubljeno za vedno; naga in revna je bila pahnjena iz hiše, pretrpela je vsakoršno ponižanje, vsakoršno sramoto. A vse to je ni oviralo, da je večerjala z veliko slastjo in se prilagodila vsem Delobelleovim šalam o njenem pravem poklicu in njenih bodočih vspehih. Čutila se je lahko in srečno, na poti v svojo pravo domovino, v svojo pravo življenje, cigansko življenje. — Kaj jo je še čakalo? Koliko višin in nižin je moglo imeti nje novo, nepreračunljivo, izprememb polno življenje? — Na to je mislila, ko je zadremala v Désirejinem velikem naslanjaču; a mislila je tudi na svoje maščevanje — na svoje drago, sladko maščevanje, katero je pripravljeno imela v rokah in ki se je moralo izpolniti ravno tako težko kakor gotovo.

IV.

Prazna, iz strankarske zlobe izvirajoča fraza je nadalje, ako se trdi, da je slovanski jezik neprikladen za sredstvo civilizacije. To je smešno zatajevanje dejstev! Slovanski jezik je pripoznan svetovni jezik, kakor je pripoznan francoski ali angleški, nemški ali — italijanski. Ako pa je mogoča civilizacija na podlagi še mnogo manj vrednih jezikov, nego je slovanski, je torej v toliko večji meri možno pri slovanskem. Torej so to nazori le slabo civilizovanih ljudij in njihove simpatije ali antipatije do tega ali onega jezika. Simpatija ali antipatija do kakega jezika pa nikakor ne spada v zakonik moderne civilizacije in je že davno izčrtana iz istega!

Da bi se smela plemena, ki imajo staro uko-reninjeno pravico do obstanka na svoji domači zemlji, zatirati v svojem duševnem in gmotnem razvitku, je nemogoče, je krivica, ki se maščuje prej ali slej!

Ker pa najde vsaka krivica svojega sodnika brez volje in sočelovanja človeškega, tako mora najti svojega sodnika krivica, ki se godi nam Primorskim Slovanom od strani necivilizovanih naših tlačiteljev.

Mi smo si v svesti, da je naša prizadevanje častno, naše prizadevanje za civilizacijo našega starodavnega rodu in da to naše prizadevanje ostane zabeleženo zlatimi črkami v zgodovini človeštva. V tej zavesti stojmo trdno in čakajmo, da najde nam storjena vnebovpijoča krivica višega sodnika, nego je slabotni — človek! Jako, — jako mogoče je, da se bliža ta sodnik hitrejšimi koraki, nego se to dozdeva našemu krivičniku, kajti

Ko je sila — prevelika,

Božja milost se primika!

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 1. julija 1897.

Nove osebe — stari programi! Dlje časa že se je govorilo, da se pripravljajo neke spremembe pri „konservativnem“ „Mattinu“. Iz današnjega „Mattina“ smo izvedeli, da so res nastopile

Novi pomočnik Fromontove hiše.

Bil je že velik dan, ko se je vzbudil Fromont mlajši. Med dramo, ki se je bila igrala pod njim, in med veselico, ki je hrumela nad njim, je ležal v tistem globokem spanju, ki se loti zločinca v noči pred usmrčenjem, premaganega vojskovodjo po izgubljeni bitki, spanje, iz katerega bi se človek nikdar ne zbudil rad, katero nas, izgubivše sleherno zavest, že naprej seznanja s smrtjo.

Živa svetloba, ki je prodirala skozi zagrinjala na oknih, in katero je debeli sneg, ki je kril vrt in sosednje strehe, še ojačeval, ga je poklicala nazaj v resničnost. Kakor udarec mu je nekaj presunilo vse bitje, in predno je mogel kaj misliti, ga je obšlo tisto nedoločeno, plašno čutstvo, katero ostavlja v nas napol pozabljena nesreča. Navadni tvorniški hrup, prhanje in trkanje strojev je bilo že v polnem teku. Svet je torej še bil! — Polagoma se je v njem vzbudila tudi zavest o njegovih dolžnostih.

„Danes je tisti dan“, je rekel sam pri sebi ter se nehoté zopet obrnil proti temnemu ozadju alkova, kakor bi želel zaspati vnovič.

Oglasil se je tvorniški zvon, potem drugi zvonovi v okolici, potem opoldansko zvonjenje.

(Pride še.)

neke spremembe. Glavno uredništvo je prešlo v roke nekega prof. E. de Varda. Po njega mišljenosti in po programu, ki ga je priobčil gospod profesor de Varda smemo pa sklepati že danes, da moremo govoriti tu le o spremembi oseb, ne pa o spremembi programa.

Mož je živel že kakih dvajset let v Italiji in je bil italijanski novinar. Že to dejstvo samo govori dovolj o mišljenju tega gospoda. Da pa ne ostane nikdo v dvomu, kako misli prišli novi g. glavni urednik uredovati „Mattino“, povedal nam je, da mu bode glavna skrb, a) da se čim bolj utrdi simpatije med obema narodoma: Avstro-Ogersko in Italijo; b) da se ohranijo intaktne in žive tradicije in spomini jezika in kulture tistega plemena latinskega, karemu pripada ponosom.

Po svoje bi povedali mi to: „Mattino“ se bode še nadalje navduševal za zvezo med Avstro-Ogersko in Italijo in zajedno se bode vnel za kulturo in jezik italijanski, kar ne pomenja nič drugega ob sedanjih razmerah naših, nego: pobijal bode težnje primorskih Slovanov.

Mož govori o avstro-ogerskem narodu in s tem je povedal, da je precejšen ignorant oziroma sestavo naše države in nje etnografske odnošaje. Niti tega ne ve, da avstro-ogerskega naroda nikjer ni, da država Avstro-Ogerska ni narodno jednotna država, da pojem Avstro-Ogerska je opravičen le v državnopravnem pogledu, ne pa v narodopisnem. Avstro-Ogerska nima svojega naroda, kakor ga imajo Italija, Francija in Nemčija, ampak je zveza različnih, na temelju obstoječih veljavnih zakonov enakopravnih narodov. V tej sestavni nravi Avstro-Ogerske je vir onemu vprašanju, ki pretresa že desetletja vse javno življenje. In sedaj bolj, nego kedaj poprej. Kdor hoče veljati avstrijskim politikom ali novinarjem, mora imeti svoje menenja, svoje nazore, svoje stališče in svoj program v prvi vrsti o tem vprašanju avstrijskem. Seveda je komplicirano to vprašanje in zlasti Neslovanu treba velikega pravicoljubja, trdnega značaja, prave iskrenosti in redke neustrašenosti, ako se hoče postaviti na pravično stališče nasproti narodnemu vprašanju v Avstriji in ako hoče zagovarjati tako stališče. Gosp. prof. de Varda si je priredil stvar veliko bolj komodno in je jednostavno prezrl narodopisne odnošaje Avstro-Ogerske in si je v svoji glavi konstruiral nekaj, česar ni: narod avstro-ogerski! Na podlagi te fikcije je zasnoval svoj program, na podlagi te fikcije hoče utrditi zvezo med Avstro-Ogersko in Italijo. Politikov in novinarjev pa, ki gradijo svoje načrte na fikcije, ni smatrati resnimi. Politiki, ki hote prezirati resnične odnošaje, kakor prezira profesor de Varda narodopisne odnošaje v Avstriji — postanek, razvoj in duh sestavi te države — ne morejo povspeševati razvoj stvari v smeri, prikladni interesom države. In zato prof. de Varda ne postane nikdar pravi avstrijski publicista! Gosp. de Varda ne pozna Slovanov v Avstriji, njemu se niti ne sanja, da slovanska plemena avstrijska bijejo ravnokar ljut boj za popolno enakopravnost, da se ta boj mora zaključiti slednjič popolno zmago ideje enakopravnosti in da bode konečno rešenje narodnega vprašanja v Avstriji vsakako uplivalo tudi na vnanjo politiko države in po takem tudi na nje razmerje do — Italije. Tudi onemu torej, ki se vnema za zvezo med Avstro-Ogersko in Italijo, treba nujno, da se mu vsaj nekoliko sanja o narodnih bojih v Avstriji. Gosp. de Varda se ne sanja — zaključek iz tega dejstva naj si napravi sam! Toda zapomni naj si, da se Slovanstvo v Avstriji bode razvijalo tudi brez zanimanja gosp. prof. de Varda in da tega iz Italije došlega gospoda novinarja preziranje ne more premeniti dejstva, da je tudi v tej pokrajini, v kateri mu bode delovati, večina prebivalstva slovenskega rodu, ki ima drugih skrbi, nego vnetati se za ohranitev izvestnih in za interese države avstro-ogerske vsikdar usodnih tradicij. Gosp. prof. de Varda in žnjim vsi njegovi kruha- in deladajatelji so prešli na dnevni red preko nas; no, mi smo pa uverjeni, da avstrijsko slovanstvo pride do svoje veljave — preko njih!! Vsakako pa treba zabeležiti interesantno dejstvo, da stranka, ki ima posebno ambicijo, veljati zagovornico avstrijskega patriotizma, si naroča svoje novinarje iz — Italije; ljudij, ki utegnejo biti nadarjeni in pošteni, a so popolni ignoranti oziroma na naše do-

mače odnošaje, ki torej tudi ob najbolji volji ne morejo koristiti domovinski stvari!

O položaju je govoril te dni prvak mladočeški dr. Herold. Njegova izvajanja so bila dokaj optimistična. Menil je, da je sedanja situacija jako ugodna za narod češki. Nemci so se zaračunali se svojo obstrukcijsko politiko. Menili so, da pride do vladne krize, med tem pa je prišla kriza za osrednji parlament. V Avstriji je zavladalo prepričanje, da poslej je nemogoča nemška hegemonija in nemško-nacionalno nadvladje v parlamentu. Govornik je došel do prepričanja, da grof Badeni noče vladati proti narodu češkemu, da hoče praktično izvršiti enakopravnost v deželah češke krone ter da hoče povspeševati razvoj avtonomije dežel in kraljestev.

Mi nočemo oporekati in verjamemo do zadnje pičice, da grof Badeni ne misli vladati proti Čehom. To pa jednostavno zato ne, ker — ne more! Mladočehi so sedaj najmočnejša skupina v parlamentu, a njih številna moč se opira in je sosebno narasla ob solidarnosti z drugimi slovanskimi plemeni. Tega naj nikar ne pozabijo voditelji mladočeške stranke. Narod češki imponuje danes grofu Badeni in bi imponoval vsaki vladi. Dvomimo pa — in to po pravici — da bi tako imponoval, ako ne bi imel na svoji strani številno in moralno zaslonbo ostalih slovanskih zaveznikov. Teško nam je, ali mora biti povedano, da nam Hrvatom in Slovencem na Primorskem, ki smo gotovo čustvovali z narodom češkim in ki se tudi sedaj brezpogojno identifikujemo z njega interesi, se že dolgo ni godilo tako slabo nego ravno zdaj, ko so mladočeški voditelji toli zadovoljni z vlado!! Mladočeška delegacija naj gleda, kaj dela! V isti hip, ko bi obup prisilil naše jugoslovanske zastopnike, da bi si morali iskati drugih potov, ki bi se križali z češko-vladnim prijateljstvom, v isti hip, ko bi se ločila češka in jugoslovanska pota, triumfalno bode zopet stari avstrijski zistem, a češka delegacija bode stala na opolzli viseči ravani — brez odkritosrčnih prijateljev. Mi nočemo biti glasniki črnogledstva, niti nismo pooblaščen od nikogar, da bi govorili o kakih konkretnih ukrepih, ali naša dolžnost je, da povemo kar naravnost svoje prepričanje: ako se stvari na Primorskem bodo i nadalje razvijale tako, kakor so se začele zadnji čas, je izključena možnost — ako naši slovenski in hrvatski poslanci res hočejo braniti interese naroda — da bi narodno-krščanska zveza še ostala v sedanjih večini; in če bi le-tá vendar-le ostala, potem pa jej morajo obrniti hrbet jugoslovanski zastopniki iz Dalmacije in Primorja. Grof Badeni je menda zaljubljen v Italijane; dobro: mi nočemo motiti te ljubezni. Ako je že tako zapisano v knjigi božje previdnosti, da nas mora še nekoliko časa tlačiti nesrečni zistem, bodisi: z božjo pomočjo prebijemo tudi to. Ali tega naj se ne zahteva od nas, da bi naši zastopniki še azistovali večini, ki bi svojim imenom pokrivala tako zistematično izpodkopavanje naše narodne ekzistence. Mi smo bili gotovo vsikdar topli — in če ne najtopleji, gotovo pa najdoslednejši — zagovorniki slovanske vzajemnosti, toda le take, ki bode res vzejemno branila koristi vseh udeležencev na tej vzajemnosti, posebno pa onih, katerim voda že v grlo teče. In nam gre za življenje! To smo morali povedati, da ne bode izgovorov pozneje.

Za mir med Turčijo in Grško. Iz Carigrada poročajo, da je car Nikolaj II. pisal sultanu pismo, s katerim ga pozivlje, naj pokaže svojo ljubezen do miru s tem, da povspeši pogajanja za mir in se odreče nekaterim zahtevam, katerih ni možno vsprejeti. S tem bi se preprečile komplikacije, škodljive za Turčijo samo in za splošne interese Evrope. To pismo da je napravilo tolik utis na sultana, da je takoj dal jasnih ukazov v tej smeri in že v prvi seji turških ministrov so bili bolj naklonjeni za sklep miru. Po takem se je car Nikolaj zopet pokazal čuvarjem miru in dobrotuikom Evrope.

Razprava proti Barkovljanom.

Iz govora branitelja dra. Otokara Rybáča.

Tudi jaz moram pred vsem priznati, da sem se jako čudil ostrim izrazom, ki jih je rabil čast. g. državnega pravdnika namestnik proti današnjim obtožencem. Čudim se temu iz dveh razlogov. Prvič nikakor ne odgovarja resnici, da so dejanja,

katera so zakrivali obtoženci, tako nezaslišana, neverjetna in gorostasna, kakor je trdil častiti g. državnega pravdnika namestnik. Take in mnogo hujše demonstracije dogajajo se povsod, kjer so politični boji, kjer je razburjena strast političnih strank. Dogodke v Piranu omenil je že moj gosp. predgovornik, a da se taki izgredi ne dogajajo samo na Primorskem, dokazujejo znane protisemitične demonstracije, ki so se pred kratkim vršile na Dunaju. In tam ni bilo „barbaričnih“ Slovencev.

Znano je tudi, da se na Ogerskem ne vrši nobena, niti občinska niti državnozborna volitev, pri kateri ne bi moralo intervenirati par eskadronov husarjev in pri katerih ne bi bilo enega, ali več ranjencev in mrtvih.

Čudim se potem ostrim besedam čast. gosp. zastopnika državnega pravdnštva tudi z ozirom na stališče, katero zavzema isto v kazenskem postopku. Ako morda mi branitelji pretirujemo včasih, ne sme se nam to toliko zamerjati, ker smo vendar le navadne stranke, katere imajo večkrat osebni interes na izidu pravde, no, državno pravdnštvo je c. kr. oblast, katera... (tu je g. predsednik opomnil g. branitelja, da se vzdrži kritike). Nočem torej dalje govoriti o tem, dovoljujem si pa navesti nekaj stavkov iz neke naredbe, katero je sestavil ne morda kak branitelj, temveč bivši c. kr. minister pravosodja dr. Glaser (tu se je g. branitelj skliceval na naredbo, katero smo navedli že v prvem svojem poročilu).

Prehajaje na dejanja, katera so predmet obtožbi, dovoljujem si pred vsem omenjati, da po mojem menenju gledé dejanja, katero se je kvalifikovalo za zločin po §. 81 kaz. z., manjka eden glavnih rekvizitov tega zločina.

Omenjeni §. zahteva namreč za učin tega zločina, da se je dotično kaznjivo dejanje vršilo proti uradnim osebam, ki so opravljali svojo službo, ali pa izvrševali ukaz kake oblasti.

V našem slučaju je dokazano po več pričah, da so municipalne straže celo popoldne pili v različnih krčmah. To je mej drugim potrdil v tem oziru gotovo „klasičoa“ priča Fragola, a sam redar Rizzan je izjavil, da so ostali stražniki bili v hotelu piccolo dve uri. Da niso takrat morda molili rožni venec, je brezdvomno. Gotovo pa ne more trditi nihče, da so opravljali takrat svojo službo, ali da jim je magistrat ukazal, naj gredo v Barkovlje pit. Nadalje je dokazano po nekaterih pričah in obtožencih, da so peli stražniki provokatorične pesmi in vpili „viva Mauroner“.

Tudi ko so to delali, niso stražniki izvrševali kacega oblastvenega ukaza, kajti to je, mislim, vendar izključeno, da bi jim bil magistrat ukazal, naj gredo kričati „viva Mauroner“.

Ko se je torej ljudstvo uprlo proti temu, ni se uprlo proti kakemu službenemu činu, ampak proti dejanju, ki ni bilo v nikaki zvezi s službo. Zato je po mojem menenju neosnovana obtožba glede prve točke.

G. branitelj bavi se je potem s posamičnimi obtoženci in je skušal gledé nekaterih dvomljivih slučajev, tako n. pr. gledé Ivana Marija Pertot „Rus“ in Mihaela Tavčar „Bajdovec“, dokazati popolno ali delno nekrivdo.

Gledé Svetka Martelanca rekel je nastopno: Posebno pozornost posvetil je častiti g. zastopnik državnega pravdnštva obtoženemu Svetku Martelanca in zato se moram tudi jaz obširneje baviti žnjim. Obtožen je, da je s sekiro večkrat udaril na okna Fragolove gostilne, provzročivši s tem škode kakih 17 gl.

To okolnost potrdil je en sam svedok, namreč Aleksander Hrovatin po dom. Fragola. Svetko Martelanc priznava, da je imel sekiro v rokah, trdi pa, da ni žnjo tolkel na okna, temveč, da jo je iztrgal iz rok drugi osebi, katera je žnjo vdarjala, in da jo je potem hitro nesel v podružnico društvene krčme.

Da govori Martelanc resnico in ne Fragola, mora se prepričati vsakdo, ki je slišal izpovedbe ostalih prič.

Nič manj nego pet prič, in sicer Ferdinand Gostinčič, Anton Orel, Simon Starc, Fran Starc in Valentin Brus so namreč potrdili, da je Svetko Martelanc v podružnici društvene krčme pozival in rotil ljudi, naj mirujejo in naj se mirno zabavajo. Priče Anton Orel, Ferdinand Gostinčič in Simon Starc, ki so bili tudi v podružnici z Martelancem, so še izpovedali, da se je na enkrat slišalo ropot

pred hišo, da so vsi tekli na cesto in da je dva trenutka potem prišel Martelanc nazaj s sekuro, ki jo je vrgel pod sode, rekoč jezno: „poglejte, po naših vratih tolčejo, ali so neumni“ (hiša namreč, kjer se nahaja Fragolova gostilna, je zdaj lastnina narodnega obrtniškega društva, katerega odbor-
nik je Martelanc).

Če se vidi, da je Martelanc miril ljudi, predno je stopil na cesto, da je to storil tudi pred hišo, kakor je to potrdil Valentin Brus, potem se mora reči, da je popolnoma izključeno, da bi bil Martelanc storil kaj takega, česar se ga dolžili. On ne bi bil tisti mož, tisti poštenjak, kakor ga je imenoval sam g. predsednik, temveč bi bil harlekin, ki drugače govori in drugače ravna. Do tega pa ni imel nikakega povoda, ker se je nahajal mej svojimi prijatelji in se mu torej ni bilo treba pretvarjati.

Posebno važnost polagal je čast. g. zastopnik državnega pravdnštva na okolnost, da je priča Cesare izjavil, da je tista oseba, katera je hujskala ljudi in katera je bila, kolikor se mu je zdelo, identična z Martelancem, imela sivo obleko in da je Aleksander Hrovatin Fragola na dotično vprašanje g. predsednika potrdil, da je imel Martelanc res tako obleko. Ravno ta okolnost pa, da je Fragola, stopivši v sodno dvorano, takoj brez vsacega premišljevanja izjavil, da je barva obleke bila siva, daje sumiti o resničnosti te izvedbe. Če bi jaz namreč vprašal sedaj g. sodnike, naj povejo, kako obleko je imela na ta in ta dan kaka določena oseba, bi morali najbrž dolgo premišljevat, predno bi se spomnili na to in skoraj gotovo marsikateri niti o sebi samem ne bi znal, kako obleko je imel na določeni dan pred več meseci.

Soglasje mej pričo Hrovatinom in Cesare razlaga se s tem, da sta se ona dva, predno sta bila zaslišana, kakor sem to danes izvedel, pogovarjala o tej okolnosti in da sta se šele po živahnem razgovoru zedinila o tem.

To je pa važno, kajti Martelanc trdi, da je imel temnomodro obleko in to je izrecno potrdil tudi svedok Ferdinand Gustinčič. Potrdili bi to tudi vsi oni svedoki, katere sem predlagal mej obravnavo, katerih pa slavni sodni dvor ni dopustil. Priča Gustinčič pa zasluži menda ravno toliko vere, ako ne več nego Fragola, in, če se še pomisli, da goji Fragola nedvomno sovraštvo proti Martelancu, imamo mnogo vzrokov sumiti o verjetnosti te edine obteževalne priče.

Pa recimo, da je Martelanc res storil, česar je obtožen, vendar ne bi se ga smelo obsoditi radi zločina, temveč le radi prestopka, ker znaša provzročena škoda manj kakor 25 gl. in ker ni nikakor dokazano, da bi se bil on udeležil drugih izgrediv.

Slavno drž. pravdnštvo trdi sicer, da mora Martelanc dokazati, da ni bil navzočen pri drugih izgrediv; no, ta teorija je povsem nova in sem prepričan, da slavno sodišče ne obsodi moža radi dejanj, pri katerih niti navzočen ni bil.

(Na to je govornik kritikoval obtožni spis, dokazoval nekrivdo ali manjšo krivdo pojedinih svojih branjencev ter navajal olajševalne okolnosti, ki govoré na korist obtožencem). Zaključil je svoj govor tako-le:

Naposled pa apelujem pred vsem na pravico ljube gg. sodnikov, apelujem na njihovo človekoljube in prosim, naj odmerijo take kazni, da dajo sicer zadoščenja užaljeni pravici, da pa ne ogorčijo obtožencev, njihovih sorodnikov in prijateljev, s čemer bi se provzročila večja škoda, nego je bila ona, ki so jo napravili obtoženci.

Različne vesti.

Občni zbor političnega društva „Edinost“ se bode vršil letos dne 11. julija 1897 ob 10. uri predpoludne v telovadnici „Sokolovi“. Nadejamo se, da na letošnji zbor pridejo vsi naši državni in deželni poslanci iz Trsta in Istre ter drugi odlični rodoljubi, da se ta zbor povzdigne do impozantne manifestacije. To treba ozirom na dogledke v toli burnem prošlem letu!

Imenovanja. Predsedništvo c. kr. finančnega ravnateljstva je imenovalo finančnega koncipista Hilarija Vodopivca davčnim nadzornikom v IX. plačilnem razredu. Nadalje so imenovani: računarska oficijala Karl Simonis in Avgustin pl. Bozizio računarskima revidentoma; računarski revidenti Avrelj Sinšler, Ivan Kukar, Anton Vinšek in Herman Volpi računarskimi oficijali;

računarski praktikanti: Josip Zalatea, Alojzij Poli, Emil Pelosi, Josip Gandini in Karl Coffou računarskimi asistenti. Nadalje so imenovani: pisarniški oficijal Josip Perozzi adjunktom v IX. pl. raz., kancelist Oskar Schrey in asistent na tabačnem uradu Herman Brundula pisarniškim oficijaloma v X. plač. razredu; naslovni narednik orožništva v pokoju Vaclav Welt in narednik Hamilkar Scordilly di Belvedere Coriano kancelistoma v XI. plač. razredu.

Odpor za odpor! V Gorici že zares ne vedo več, kako bi dušili Slovence v njih gibanju za svoj narodni in gmotni obstanek. Človeku se vidi, kakor bi ti Lahoni bili že tako zmešani v svojih pojmih, da pozablajo na vse meje med dostojanstvom in smešnostjo. Kdo bi jim že moral priti na pomoč, da zabranijo Slovincem prodajati svojim rojakom blago v svojih prodajalnicah! To je že več ko otročarija in le znači, kako grozno se nas boje! Ali menijo ti Lahončki, da sé svojimi takozvanimi „kompetentnimi ovirami“ zares zamašijo jezo slovenske nevolje, da jih ne poplavi povodenj, katero so si „pricoprani“ na glavo — sami? Bolje ko bodo „mašili“, bolj bodo — trgalo!!

„Nicht ganz so schön, wie man etwa glauben möchte.“ Že pred slavnostjo „Ljubljane“ se je čulo, da pobegnejo v dan 27. m. m. vsi Nemci iz Ljubljane (Menda pa niso izvedli tega groznega čina, ker sem slišal mnogo ljudij nemški govoriti, Slovenci vsaj niso govorili nemški?? Hudomušna op. stavčeva.) in počakajo v kakem „varnem zavetju“ dokler mine slovanska nevihta. No, v Brežice so jo popihali, kjer je baje čistejši zrak nego v tej vroči slovenski Ljubljani. Ondi so si oddihali sinovi Walhalle, ondi so si prisegli črno prisego, da Ljubljana, ta bela slovenska Ljubljana mora pasti zopet v roke Germanom: „muss wieder erobert werden!“ Neki dr. Pommer (aus Hinterpommern? Stavec.) je posebno naglašal in silil na naskok Ljubljane, na kar mu je pa tovariš Binder iz Ljubljane odvrnil prav elegično, da v Ljubljani ni vse tako „lepo“, kakor bi se rado mislilo. — No, upamo, da ne! Ti Tevtoni in drugi bi zares radi, da bi Slovenci ne imeli niti jednega mesta, kakor je „blagi“ Hortis v svojem govoru tako rad povdarjal: „mest tako nimajo!“

Kar še ni, pa bode še lahko, preblagorodni Hortis!

Celjske stvari. Vredno je, da našim čitateljem zaporedno prijavljamo kozolce, ki preobračajo pred Slovenci tudi Germani gori na severni periferiji, mej tem, ko se mi zabavamo na kozolcih, ki jih uprizarjajo italijanski komedijaši tu na južni periferiji domovine slovenske.

Škandalna politična kronika celjska ima izza zadnjih dni zabeležiti te-le zanimive stvari. Nekemu Slovincu v Celju, g. Rebeku, namazali so nemški frkolini s črnimolom hišo; plakate, ki so naznanjali tamburaški koncert, so raztrgali ali jih prekrižali z različnimi barvami. — Nadalje se je čulo, kako so nasproti „Narodnega doma“ nekateri nemški gospodje (Gospodje ne delajo kaj takega, prosim! — Stavec) glasno govorili: „beim Narodni dom mus man ausspucken!“ — Nadalje se je pripetilo že opetovano, da se je iz prodajalnice nekega Wallanda zmerjalo na mimogredoče Slovence s „slovenskimi psi“ — „Windischer Hund“. — Za inteligentnimi Slovenci mečejo lešnike itd. itd. — No iz tega in vsega je zdatno razvidno, da teče našim ljubim komedijantom na severu in na jugu voda v grlo, ali pa da jim — pod odrom gori! Ali hočemo ploskati? — No, malce še potrpiamo!

Za versko vzgojo otrok. Justično ministerstvo je glede verske vzgoje otrok izdalo poseben ukaz. Naročilo je sodiščem, da v slučajih verskega motenja po odrašenih (§. §. 122 in 304 k. c.) preiščejo, da-li ima obtoženec v oskrbi otrok svojih ali tujih. Ako se to dokaže, imajo sodišča po pravomoči obsodbe predložiti dotični akt v prepisu pristojnim oblastim, kamor pripadajo dotični otroci, katere ima obtoženec v oskrbi. Te oblasti imajo nalog postopati potem v zmislu zakona. V slučajih zanemarjenja verske vzgoje otrok poroča na pristojno civilno kazensko sodišče politična oblast; to pa sme storiti tudi vsaka druga privatna oseba. Ta naredba je zares potrebna v marsikaterem oziru, posebno za nekatera — mesta.

Podraženje dopisnic. Trgovsko ministerstvo se peča s kalkulacijo preustrojitve poštnih stvari zajedno s podraženjem posameznih poštnih pristojbin.

Vlada namerava v prvič nekako zboljšanje v dostavljenju pisem po deželi in odpravo dozdaž še običajne dostavne pristojbine. Stroški te prenaredbe bi znašali na leto okrogle tri milijone goldinarjev in bi se imeli nadomestiti s povišanjem cene za dopisnice in nekaterih drugih znamk. V prvo se podražijo dopisnice od dveh novcev na pet stotink. Ker so v Avstriji vsako leto piše po 200 milijonov dopisnic, bi tem potom prineslo že en milijon goldinarjev. Vlada pa še ni rekla konečne besede o tem.

Tvrdba Parisi je darovala 50000 kron za ustanovljenje dobrodelnega zavoda v podporo trgovskim agentom. Ustanova bode nosila ime „Fran Josip I.“

Spomenik Palackemu v Pragi. Čehi postavijo v svoji zati Pragi največjemu zgodovinarju naroda Češkega, Palackemu, velikansk spomenik.

Spomenik bode steber iz bron, visok 33—35 metrov. Okoli stebra bodo združeni simboli zgodovine kraljestva Češkega; zaključek bode: češki lev obdan od genijev. Na podnožju stebra stal bode Palácky v čeznaravni velikosti, obdan od mož velezasluznih za preporod naroda češkega in kažoč na bronast steber z simboli. Stal bode spomenik 200.000 — 250.000 gl. in bi se imel odkriti meseca junija 1898. Torej bi stal toliko, kakor ves projektovani „Narodni dom“ v Trstu.

Starost vladarjev. Levu XIII. je 88 let, velikemu knezu Luksemburškemu 80 let, kralju Danskemu 79, kraljici Viktoriji angleški 78, kralju Saksonskemu 69, kralju Švedskemu 68, cesarju avstrijskemu 67, kralju Belgijskemu 63, kralju Romunskemu 58, knezu Črnogorskemu 56, sultanu 55, kralju Italije 53, kraljema Bavarskemu in Wirttembergskemu 49, cesarju Nemčije 38, knezu Bolgarskemu 36, kralju Portugalskemu 34, caru Ruskemu 29, kralju Srbskemu 21, kraljici Holanški 17, kralju Španjskemu 11 let.

Od sv. Ivana nam pišejo: Ker je bilo čitati nedavno v „Edinosti“ dopisič, v katerem je tožil nekdo, da se kamenoseki branijo delati nagrobne spomenike se slovenskimi napisi, opozoriti nam je slovensko občinstvo na tri obrtnike, ki radi izvršujejo taka dela in to so: častno znani izdelovatelj oltarjev, g. Anton Trobec, posestnik pri sv. Ivanu, potem znani naš rodoljub Josip Negode pri sv. Ivanu, in Purič istotam. Do teh gospodov naj se obrača občinstvo. Oni mu pojdejo na roko, da se premagajo vse ovire, ki se stavljajo slovenskim napisom.

Pevsko društvo „Slava“ pri sv. Mariji Magdalenki spodni priredi svojo društveno veselico na prvo nedejjo meseca avgusta. Program se prijavi pravočasno.

Četrto javno redno zborovanje društva „Triglav“ v Gradcu se bode vršilo v soboto, dne 3. jul. Na dnevnem redu je: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odborovo. 3. Volitev odb. namestnika. 4. Slučajnosti. Lokal: Društvena čitalnica, Brunngrasse 5. Začetek ob 6. uri zvečer. Slovanski gostje dobro došli!

Nevarnost govorov in napitnic za ljudi, ki so bolni na srcu, se je mnogokrat pokazala v tem, da je tak govornik bil zadet od srčne kapi. Tudi v Brnu na Moravskem se je te dni pripetil tak tragičen slučaj. Na svatbi županove hčerke z nekim nadporočnikom 2. bosanskega pešpolka vstal je priča umirovljeni polkovnik Bichler iz Brna, da napije novoporočencema. Pri tej priči se je zgrudil mrtev na stol. Pribitevši zdravnik je konstatoval srčno kap vsled duševne razburjenosti. — Jako umestno je, da se opozori vse one ljudi, ki bolujejo na kaki srčni bolezn, da se strogo vzdržujejo govorov ob slovesnih prilikah, ker je s takimi prilikami vedno združeno neko duševno razburjenje, ki se pri srčnih in živčnih boleznih pojavlja še v toliko večji meri.

Voda Beaufort - Spontin

iz vreleca v

Neudorf-u pri Karlovih varih

je najbolja in najzdraveja pijača, ker razven dvojne ogljenčeve kisline od magnezije ima v sebi tudi 32% naravnega ogljenčevega kislca.

Zastopstvo za Trst, Istro in Primorje

Siegfried Hochwald

TRST. — Via Giotto — TRST.

Izpred sodišča. Včeraj se je pričelo drugo porotniško zasedanje na tukajšnjem deželnem sodišču. Na obtožni klopi je sedel 57letni Karol Rovani iz Trstu radi ubojstva. Sodišče mu je prisodilo tri leta težke ječe.

Milenijska razstava. Deficit milenijske razstave znaša 1.548.005 gld. Kje pa so milijoni, ki so jih zgubili zasebni podjetniki?! Ne motimo se, ako rečemo, da marsikoga glava boli po milenijski komediji! Le tako naprej!

Zgube turške vojske v poslednji vojni z Grško so baje nastopne: V Tesaliji: 900 mrtvih, 2400 ranjenih; v Epiru: 91 mrtvih, 264 ranjenih; skupaj 991 mrtvih, in 2664 ranjenih. Med mrtvimi sta dva paše, 26 štabnih in 45 višjih častnikov, skupaj 74, t. j. skoro 8%, kar je imenitni dokaz hrabrosti turških častnikov. Nadalje pa se poroča, da je število ranjenih, katerih so dosedaj navozili v Carigrad z bojišča: 1759 mož, med temi 79 častnikov. Iz med teh je izšlo ozdravljenih iz bolnišnice pri Yildici in vojaške bolnišnice „Gümüş-Su“ pri Dolmabagdži, kjer izvršuje svoje posle avstrijska družba rudečega križa, 43 častnikov in 656 mož. Pričakuje pa se še več ranjenih, ki se pripeljejo čez morje v Carigrad. Torej ne dokaj častna „zmaga“ za Turčijo!

Gospa Avrélja.

Novelata. Spisal Ivan Fajdiga.
(Dalje)

Ko je navstal požar, pobegnila ste z otročiči v globocino ladije, kjer je bila naložena v neštevilnih zabojih dragocena oprava, katero ste iz jedne Vaših palač v Kalkuti, vzela s seboj v Trst. Ondi med zaboji ste se skrila pred pretečo nevarnostjo in čakala svoje usode. Vedela pa niste, da Vam sledi za petami nekdo, ki Vam je hotel vzeti ves denar in še nekaj družega, kar Vam je bilo dražje, nego ves denar, — in to je bilo Vaše najstarejše dete, deklica dvanajstih let, lepa ko morska zvezda. V splošni zmešnjavi približal se Vam je tisti človek, ali če hočete uganiti, tisti demon, v globocini ladije in Vam nudil neke tekočine, da si okrepčate od strahu otrpnele živce. Tudi starejši hčerki dala ste piti od iste tekočine. A tekočina ni bila krepilna snov, marveč strupeno mamilo, ki je takoj uzaspanilo Vas in hčerko tako, da sem zamogel ubežati se svojim plenom in plavati z njim — kaj je demonom nemogoče! — čez široko morje. — No, ladija bi se bila pogreznila in vse bi bilo pokončano, da ni prišla nasproti velika angleška ladija in prepeljala v Trst zgorelo ogrod z vso njeno vsebino.

Ondi se Vam je takoj jelo slabo goditi; prišla ste v roke krutemu gospodarju, kateremu ste po neprevidnosti podpisala najemno pogodbo za celih deset let in, ker niste imela gotovine, zastavila ste vse svoje dragoceno pohištvo. Iz prijaznosti Vas sedaj niti ne pusti bivati med svojimi stoli, počivati na lastni postelji, ne smete se dotakniti stvari, ki so Vaše in spati morate na trdi slami. Da bi se izkazal še krutejšega, dovoli Vam gospodar gledati lepote Vašega izetja, katerega uživati ne smete, marveč prositi morate milodarov na vogalih hiš trdovrečne ljudi, da preživljate sebe in svojo dečo.

No, dovolj ste izkusila britkosti, dovolj poznate človeka, da ga morate poslej sovražiti, ker ga ljubiti ne smete — prav kakor jaz. Zdaj sva si jednaka!

A presuknite svojo usodo — zdaj Vam je to možno, a bodite previdni. Vendar ne promišljajte, kdo sem in zakaj sem učinil to! Dovolj je: obvarovati sam Vas hotel večega zla, ker sem Vaš angelj varuh, Vaša usoda in ker čujem nad Vami na vseh potih Vašega življenja.

Prečitavša list zgrudila se je žena omedlela na slamo, krčevito držeča v roki dragoceni zavitek. — Drugi dan so neznanj sluge raznašali po Trstu vabila na veliko soarejo.

„Pri gospej Guadrirupulovi? Soareja? Ali ni to ona prosjačica od cerkve sv. Antona? Ona daje soarejo? To ni mogoče, to zamore biti samo drzna sala, ki jo uganja z nami nesramna, hoteča se morda na kakov način maščevati za obilo preziranje, ki je je doživela koj s početka med nami!“

Tako se je šepetalo po mestu in ugibalo. Vendar je gnala neka temna radovednost vse povabljenе, da se udeležijo te gotovo skrivnostne

soareje. Seveda so se hoteli prav skrivaj prepričati pri gospodarju hiše, ali ni morda prosjačica hipoma obogatela in ako je istina s to soarejo. Gospodar pak ni vedel ničesar odgovoriti, nego da je prišla k njemu elegantna dama ter ga prepričala proti dobri odškodnini, da dovoli v dvoranah njegove najemnice vprizoriti soarejo, katere uspeh je namenjen ubogim tržaškega mesta, kar je on dovolil dobre volje kakor takozvani lastnik bivališča gospe Guadrirupulove.

Zajedno pa se se tudi delale velikanske priprave za večerno dobrotvorno slavnost. Z dovoljenjem gospodarja odličila se je vsa hiša cvetjem in zelenjem in za tisoč luči pripravljeni so bili svetilniki. V dvoranah gospe Guadrirupulove se je kar blestelo od samega nakita in v dolenjem koncu je skrbelo nebroj služkinj za telesni užitek v obširnih kuhinjah in shrambah. Tudi poluglasno škripanje glasbil se je čulo iz nekoga tajnostnega kota. Že o mraku se je blestelo nešteti lučij v prostrani hiši in v prvem nadstropju je kar žarelo od čarobnega sijaja. Po stopnicah in mostovžih pa so letali raznobojni mladi, zornolični lakaji in boginjam Olimpa podobne strežajke. Kako hipoma se je spremenila tiha hiša, v kateri je bivala poleg bogastva kakor začarana uboga prosjačica, v rajski blesk milijonarskega blagostanja!
(Pride še.)

Najnovejše vesti.

Trst 1. Ruska križarka „Vestnik“ ki je bivala jeden mesec v našem pristanišču, odplula je danes popoldan od tu.

Trst 1. Danes popoldan ob 9. uri celebriral je stolni dekan monsr. Sinčić mašo zadušnico za umrlega cesarja Ferdinanda I. Maši so prisostvovali Nj. ekscel. vitez Rinaldini, župan Dompieri, vojaški načelnik pl. Šonta in višje uradno osobje tržaško.

London 1. Renterjevo poročilo javlja iz Kallante: Vsled onečaščenja neke mošeje v Chittpuae nastalo je razburjenje. Niti močnemu oddelku policije se ni posrečilo naval ljudstva razpoditi. Skore vsi avstrijski častniki so bili ranjeni. Dva angleška inženirja, ki sta se stavila v bran, sta močno ranjena.

Trgovinske brzojavke in vati.

Budimpešta. Pšenica rajesen 8.12 3.14 Pšenica za juni 1897 8.30 do 8.31 Oves za jesen — — — — —
Riža jesen 6.58 6.60 Koruza za juni 1897. 4.30 4.31
Pšenica nova od 78 kil. f. 8.95—9.— od 79 kilo. 9.— 9.10 od 80 kil. f. 9.15—9.20, od 81. kil. f. 9.20 9.30, od 82 kil. for. — — — — — Jedina — — — — —
proso 5.65—6.15.
Pšenica: Sredne ponudbe, omejeno povpraševanje. —
Prodaja 15000 mt. stot 10 nč. dražje. Rž 15 nč. Koruza 10 nč. dražje. Vreme: velika vročina.

Havre. Kava Santos good average za juni 44.50 za oktober 45.50 mirno.
Hamburg. Santos good average za juli 36.25 za september 36.75, za december 37.50 za marc 38.— mirno.

Država	1. julija	7. avgusta
Državni dolg v papirju	101.95	102.—
„ v srebru	102.10	102.10
Avstrijska renta v zlatu	123.15	124.20
„ v krouah	100.95	100.10
Kreditne akcije	370.50	368.25
London 10 Let.	119.50	119.50
Napoleoni	9.53 1/2	9.53
90 mark	11.74	11.72
100 italj. fr.	45.45	45.40

ZELEZNIŠKI VOZNI RED.

(Južna železnica (Postaja južne železnice.)
Od dne 1. maja 1897.)

ODHOD:	
7.45 predp.	brzovlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.25	brzovlak v Nabrežino, Benetke, Rim.
9.—	omnibus v Nabrežino, Videm, Benetke in Verono.
9.55	poštni vlak na Dunaj, zveza s Pešto in Zagrebom
12.50 popol.	omnibus v Kormin.
4.40	omnibus v Nabrežino, Videm, Rim.
6.25	poštni vlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.05	brzovlak na Dunaj, zveza s Pešto, Reko
8.05	brzovlak v Kormin.
8.45	mešani vlak v Nabrežino, Videm, Rim.
10.—	mešani vlak do Mürzzuschlaga.
	Lokalna vlaka ob praznikih.
2.—	v Gorico, Kormin, Červinjan.
4.25	v Nabrežino.
DOHOD:	
6.55 predp.	mešani vlak iz Mürzzuschlaga, Boljaka, itd.
7.30	mešani vlak iz Milana, Vidma, Nabrežino.
8.35	brzovlak iz Kormina.
9.25	brzovlak z Dunaja.
10.25	poštni vlak z Dunaja, zveza z Reko.
10.37	brzovlak iz Rima, Benetk.
11.20	omnibus iz Rima, Benetk, Nabrežine.
5.40 popol.	poštni vlak z Dunaja.
7.45	omnibus iz Verone, Kormina, Nabrežine.
8.30	brzovlak iz Milana, Benetk, Vidma, Nabrežine; —
8.58	brzovlak z Dunaja zveza z Reko.
	Lokalna vlaka ob praznikih.
10.50 popol.	z Nabrežine.
11.25	iz Kormina, Gorice, Červinjan.

JEDINI ZASTOP

tovarne „Guttenberg“ v Gradcu za trgovinske registre zistem

Patent Workman Chicago

izvršuje vsako delo glede trgovinskih registrov, brošur in plakatov po najugodnejših cenah.

Za naročbe in nadaljnja pojasnila obrniti se je do glavnega zastopnika

Arnolda Coen,

TRST - Acquadotto 35 - TRST.

Rojančani pozor!

Te dni je prevzel naš rojak **Ivan Bufon**

pekarno in prodajalnico jestvin

Arcon, nahajajočo se v Rojanu št. 1 (pri cerkvi).

On je uredil pekarno popolnoma, da odgovarja na vse strani. Priporoča se, da se ga pogostoma podpira po geslu „Svoji k svojim“. Ima na prodaj vsakovrstne moke in sladšče po primernih cenah in sprejema domači kruh v peko. Potrežba je točna in poštna.

Nadejaje se obilnega obiska se v naprej prav toplo zahvaljuje

Ivan Bufon.

Za slabotne

bolehave vsled pomanjkanja krvi na živcih, blede in slabotne otroke; izvrstnega okusa in preiskusnega učinka je

železnato vino lekarja Piccolija v Ljubljani.

(Dunajska cesta)

priporočeno od mnogih zdravnikov. — Polliterska steklenica veja 1 gld., pet polliterskih steklenic 4 gld. 50 kr.

Zdravljenje krvi

Čaj „Tisočerni cvet“ (Milleflori).

Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem, če peče v želodcu, kakor proti slabemu probavljanju in hemoroidam. Jeden omet za ozdravljanje, stoji 50 nč, ter se dobiva v odlikovani lokarni

PRAXMARER „Al due Mori“ Trst, veliki trg.

GOSTILNA

„Pri dobrem kozarcu“

ulica Valdirivo št. 14.

toči jako izvrstna vina crna, kakor tudi pravi kraški teran po zmernih cenah:

Dalmatinsko po	36
Istrsko	40
Furlansko	40
Teran	56

Drži izborno pivo iz Vrniške pivarne po 28 in 32.

Kuhinja je vedno preskrbljena z mizlimi in gorkimi jedili. — Za mnogobrojno obiskovanje se priporoča prav toplo rojakom svojim zahvaljuje se jim v naprej z velespoštovanjem **Jakob Ortar**, gostilničar.